

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

تعظيمِ مُصطَفِي

في جشنِ ميلادِ جونِ برِ كتون

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

تعظيم مُصطفي ۽ جشن ميلاد جون برڪتون

أَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
أَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ
نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندؤ نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرودِ پاڪ جي فضيلت

شافِعِ أُمِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ معظم آهي: جيڪو شخص هن طرح دُرودِ پاڪ پڙهي، ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.

”اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبُقْعَةَ الْبُقْعَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ“

(التزغيب والترييب، كتاب الذكر و الدعاء، ۳۲۹/۲، حديث: ۳۰)

پُوڄهه ڳاموڻي هه لاي اڪيا ڪيا   ميس به كهون ڳانام محمد (صلى الله عليه وسلم)

رڪھو ڪر ميس جس دم عزيزو   مجھ کوننا نام محمد (صلى الله عليه وسلم)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفي ﷺ: ”نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ

بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي

ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀

ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اُذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا اِلَى اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ

وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ

اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّيْ اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيت ڪريان ٿو ❀ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل

ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❀ ڏسي بيان ڪندس ❀ سيپاري 14 سورة

النحل آيت نمبر 125: اُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأَحْسَنِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّيْ وَوَلَوْ آيَةٌ** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

حُضُورَ جِي تَعَظِيمِ بَخْشِشِ جَو سَبَبِ بَطْجِي وٺِي

حضرت سَيِّدَنَا وَهَبِ بْنِ مَنِيٍّ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ کان روايت آهي ته بني اسرائيل ۾ هڪ اهڙو شخص هو جنهن پنهنجي زندگي جا ٻه سو (200) سال، الله عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانِي ۾ گذاريا، انهي نافرمانِي جي عالم ۾ ان جو موت واقع ٿي ويو، بني اسرائيل وارن ان جي مُردَه جِسْمَ کي تنگ کان پڪڙي ڪري گهليلندي گندگي جي ڍير تي اڇلائي ڇڏيو، الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي نبي حضرت سَيِّدَنَا مُوسِي ڪَلِيمِ اللهُ عَلَيَّ ذِيئِنَا وَ عَلَيَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامَ جي طرف وَحِي موڪلي ته ان شخص کي اُتان کان ڪڍو ۽ ان جي تَجْهِيْزِ ۽ تَكْفِيْنِ ڪري ان جي نماز جنازه پڙهو. حضرت سَيِّدَنَا مُوسِي عَلَيَّ ذِيئِنَا وَ عَلَيَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامَ جن ماڻهن کي ان جي مُتَعَلَقِ پُڇيو، ته اُنهن ان جي بد ڪردار هئڻ جي گواهي ڏني، حضرت مُوسِي عَلَيَّ الصَّلَاةُ

وَالسَّلَامُ جِنَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ جِي بارگاه ۾ عرض ڪيو: ”يَا رَبَّ عَزَّوَجَلَّ! بَنِي إِسْرَائِيلَ تَهْ إِن (شخص) جِي بَدڪردار هئڻ جِي گواهي ڏئي رهيا آهن ته ان پنهنجي زندگي جا ٻه سو (200) سال تنهنجي نافرمانِي ۾ گذاريا آهن؟“ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ حضرت سَيِّدُنَا مُوسِي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جِي طرف وَحِي فرمائي ته هي بيشڪ بَدڪردار هو، پر ان جِي هي عادت هئي ته جڏهن به ثورات شريف پڙهڻ جِي لاءِ ڪوليندو هو ۽ مُحَمَّد (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جِي اسمِ گرامي جِي طرف ڏسنڌو هو ته ان کي چمي ڪري پنهنجي اکين سان لڳائيندو هو ۽ اُن تي ڏرود پڙهندو هو، بس مون ان جِي انهي عمل جِي قدر ڪئي ۽ ان جِي گناهن کي مُعاف فرمائي ڪري ان جو نڪاح ستر (70) حُورن سان ڪري ڇڏيو آهي.

(حليّة الاولياء، ۴/۴۵، حديث: ۴۶۹۵)

گناه گار هون ميں لائقِ جہنم هون

ڪرم سے بخش دے مجھ کونہ دے سزا يارب

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

منا منا اسلامي پاڻرو! ان ايمان آفروز حڪايت ته اهل ايمان جِي دل ۽ دماغ کي مُعَطَّر ڪري ڇڏيو، اهو شخص جيڪو ڊگهي عرصي تائين گناهن ۾ مُبتلا رهيو ۽ انهي دوران نيڪين جِي ويجهو به نه ويو هو، پر صرف مُصطفي صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي نالي جِي تعظيم جِي سبب سندس هي اِنعام مليو ته حضرت مُوسِي ڪَلِيمُ اللّٰهُ عَلَيَّ دِينَتَا وَآلِهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن بحڪم خُداوندي ان جِي تَجْهيز و تڪفين جو اِتِّظَام فرمايو، ان جا سابقه تمام گناه مُعاف ڪيا ويا ۽ اهو رَحْمَتِ خُداوندي جو مُسْتَحَق (حقدار) بڻجي ويو. غور ڪريو ته جڏهن حضرت سَيِّدُنَا مُوسِي عَلَيْهِ السَّلَامُ جو اُمّتي نامِ مُصطفي جِي تَعظيم جِي سبب بخشش ۽ مغفرت جو حقدار ٿي سگهي ٿو ته پوءِ اُمّت

مُحَمَّدِيه جو اهو شخص جيڪو پنهنجي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نه صرف نالي جي تعظيم ڪري بلڪ سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذات ۽ ان سان نسبت رکڻ واري هر شيءِ جي تعظيم کي لازم ۽ ضروري ڄاڻي ته پوءِ ان تي رَبُّ تَعَالَى جون ڪيتريون نه بي شمار رحمتون نازل ٿينديون. گڏوگڏ هن روايت مان هي به معلوم ٿيو ته پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نالي مبارڪ کي تعظيم جي نيت سان چڻڻ نه صرف جائز آهي بلڪ الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا ۽ خوشنودي حاصل ڪرڻ جو ذريعو به آهي. ياد رکو! ايمان آڻڻ کان پوءِ تعظيمِ مُصطفيٰ ئي مطلوب ۽ مقصود آهي، حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي عظمت ۽ محبت تي ئي ايمان جو دارومدار آهي. دَعْوِيءَ ايمان جي لاءِ عظمتِ مُصطفيٰ جي اهميت ۽ ضرورت تي ڪيتريون ئي آياتِ مبارڪ دلالت ڪن ٿيون. جيئن ته الله عَزَّوَجَلَّ سيپاري 26، سُورَةُ الْفَتْحِ، آيت نمبر 8 ۽ 9 ۾ ارشاد فرمائي ٿو.

تَرَجَمَوْا كُنُزَ الْاِيْمَانِ: بيشڪ اسان توکي موڪليو حاضر ۽ ناظر ۽ خوشخبري ڏيندڙ ۽ ڊيڄاريندڙ ڪري ته جيئن اي انسانو توهان الله ۽ ان جي رسول تي ايمان آڻيو ۽ رسول جي تعظيم ۽ احترام ڪريو ۽ صبح ۽ شام الله جي پاڪائي بيان ڪريو.

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَّ مُبَشِّرًا وَّ نَذِيرًا ﴿٨﴾
 اِيْتُمُونَا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَتَعَزَّرُوْهُ وَ
 تُوَقِّرُوْهُ وَتَسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿٩﴾
 (سيپارو: 26، الفتح: 8، 9)

اعليٰ حضرت، امامِ آهلسنت، امام احمد رضا خان رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ جن هن آيتِ ڪريمه جي متعلق جيڪو ارشاد فرمايو ان جو خلاصو هي آهي: مُسْلِمَانُوا! ڏسو الله عَزَّوَجَلَّ دينِ اسلام موڪلڻ، قرآن مجيد نازل ڪرڻ جو مقصد ٿي (3) ڳالهيون ارشاد فرمائيون آهن: سڀ کان پهريان هي ته الله ۽ رسول تي ايمان آڻڻ، پي

هي ته رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تَعظيم ڪرڻ، تين هي ته الله تَبَارَكَ وَتَعَالَى جي عِبَادَت ڪرڻ. ان تنهي ڳالهين جي بهترين ترتيب ته ڏسو، سڀ کان پهريان ايمان جو ذڪر فرمايو ۽ سڀ کان آخر ۾ پنهنجي عبادت جو ۽ درميان ۾ پنهنجي پياري حبيب صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تَعظيم جو حڪم ارشاد فرمايو، ڇو جو ايمان جي بغير حُضُور جي تعظيم فائدو نه ڏيندي. ڪيترائي غير مُسَلِم اهڙا آهن جيڪي نبي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تَعظيم و تڪريم ۽ پاڻ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي غير مسلمانن جي طرف کان ٿيندڙ اعتراضن جي جوابن ۾ ڪتاب لکندا ۽ ليڪچر ڏيندا آهن، پر جيئن ته ايمان نه آندا آهن، ته ان جي اعتراضن جا جواب ڏيڻ فائديمند نه ٿيندو، ڇو جو هي ظاهري تَعظيم آهي، جيڪڏهن دل ۾ حُضُور اقدس صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سڄي عَظَمَت هجي ها ته ضرور ايمان آڻين ها. ڇو جو جيستائين نبي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سڄي تَعظيم نه هجي ته پوءِ چاهي پوري زندگي عِبَادَتِ اِلهِي ۾ گذري، سڀ بيڪار آهي ۽ بارگاهِ اِلهِي ۾ اصلاً قابلِ قبول ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ اهڙن جي متعلق فرمائي ٿو:

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِن عَمَلٍ

فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنثُورًا ﴿٢٣﴾

(سپارو: ١٩، الفرقان: ٢٣)

۽ هي به ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ جو ڪجهه انهن ڪم ڪيا هئا اسان ارادو فرمائي انهن کي دڙ جي سنهن ڌرن وانگر پکيڙي ڇڏيو.

عَامِلَةٌ تَأْسِبَةٌ ﴿٣﴾

تَصَلِّي نَارًا حَامِيَةً ﴿٣٠﴾ (سپارو: ٣٠، الغاشيه: ٣٠٤)

يعني عمل ڪن، تڪليفون برداشت ڪن ۽ پوءِ بدلو ڇا ملندو؟ اهو ئي

جو پڙڪندڙ باه ۾ ڇڏيا ويندا. (فتاويٰ رضويه: ۳۰۷/۳۰، ملخصاً)

آڃ لے اُن کي پناه آڃ مدامگ اُن سے پھر نہ مانیں گے قیامت میں اگر مان گیا

منامنا اسلامي پائرو! بيان ڪيل آياتِ مبارڪه ۽ اعليٰ حضرت ﷺ جي اِرشاداتِ عاليه سان واضح ٿيو ته تعظيمِ مُصطفيٰ ئي اصلِ ايمان آهي. جيڪڏهن ڪو شخص عظيمِ مُصطفيٰ کان ڪناره ڪشي ڪندي بين نيك عملن جي سعي (ڪوشش) ڪندو رهي، ته ان جو ڪو عمل قابلِ قبول نه هوندو. تعظيمِ مُصطفيٰ ۾ ذري برابر خامي سڀني نيك عملن جي بربادي جو باعث بڻجي سگهجي ٿي. جيئن ته سيپاري 26 سُورَةُ الْحُجْرَاتِ جي آيت نمبر 2 ۾ اِرشادِ باري تَعَالِي آهي.

تَرَجَمَوْكَ بِالْإِيمَانِ: اي ايمان وارو! پنهنجي آواز مٿي نه ڪريو هن نبي (غيب جون خبرون پڌائيندڙ) جي آواز کان ۽ ان جي بارگاه ۾ رڙ ڪري نه ڳالهايو جيئن پاڻ ۾ هڪ ٻئي جي سامهون رڙ ڪندا آهيو متان توهان جا عمل چٽ ٿي وڃن ۽ توهان کي خبر به نه هجي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ (سيپاري: ۲۶، الحجرات: ۲)

مفسرِ شهير، حڪيمِ الامت مفتي احمد يار خان ﷺ ان آيتِ ڪريمه جي تحت فرمائن ٿا: معلوم ٿيو ته حُضُور جي ادنيٰ (ننڍي) بي ادبي ڪفر آهي، ڇو جو ڪفر ئي سان نيڪيون برباد ٿينديون آهن، جڏهن حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ وڏي آواز سان ڳالهائڻ تي نيڪيون برباد آهن، ته بي بي ادبي جو ذڪر ئي ڇا ڪجي. آيت جو مطلب هي آهي ته نه حُضُور

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سامهون رڙيون ڪري ڳالهايو، نه انهن کي عام لقبن سان پُڪاريو، جيئن هڪ ٻي کي پُڪاريندا آهيو، چاچا، بابا، پيءُ، بشر نه چئو، رَسُوْلُ اللهِ، شَفِيْعُ الْمُدْنِيْنِ چئو. (نورالعرفان: ۸۲۳)

بارگاہِ ناز میں آہستہ بول   ہونہ سب کچھ رائیگاں آہستہ چل

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏٺو ته! اللهُ رَحْمَنٌ عَزَّوَجَلَّ جو پاڪ ڪلام سَيِّدُ الْاِنْسِ وَالْاَجَانِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي عظمت ۽ شان ۾ رَطْبُ اللِّسَانِ آهي ۽ اسان کي انهن جي ڌر جي حاضري جا آداب سيڪاري رهيو آهي ته ڊرٻار رسالت علي صَاحِبِهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامَ ۾ صرف آواز جو بلند ٿي وڃڻ ئي ايترو وڏو جُرم آهي جو ان جي سبب تمام نيڪيون ضائع ٿي وينديون آهن. حڪيمُ الْاُمَّتِ مُفْتِي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: دنياوي بادشاهن جي ڊرٻار جا آداب، انسانن جا خود نهيل آهن، پر حُضُور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي دروازي شريف جا آداب رَبِّ (عَزَّوَجَلَّ) بڻايا، (۽) رَبِّ (عَزَّوَجَلَّ) ئي سيڪاريا، گڏوگڏ هي آداب صرف انسانن تي ئي جاري ناهن بلڪ جِن ۽ اِنْس ۽ فرشتا سڀني تي جاري (ٿيندا) آهن. فرشتا به اجازت وٺي ڪري دولت خاني ۾ حاضري ڏيندا آهن، پوءِ هي آداب هميشه جي لاءِ آهن. (نورالعرفان: ۸۲۳)

ترے رُتبہ میں جس نے چون و چرا کی   نہ سمجھاوہ بد بخت رُتبہ خدا کا

(ذوقِ نعت، ص ۳۸)

منا منا اسلامي پائرو! تمام ئي انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامَ واجبُ الْاِحْتِرَامِ ۽ لائقِ تعظيم آهن، قرآنِ ڪريم ۾ اللهُ عَزَّوَجَلَّ مُخْتَلَفٌ مَقَامِنَ تِي انبياءِ ڪرام جي تعظيم جو حڪم اِرشاد فرمايو ۽ ان حڪم جي بجا آوري ڪرڻ وارن کي اِتْعَامِ ۽ اِڪْرَامِ سان نوازڻ جو واعدو به فرمايو آهي. جيئن ته سيپاري 6

سُورَةُ الْبَائِطَةِ جِي آيت نمبر 12 ۾ اِرشاد ٿئي ٿو :

تَرَجَمَوْا كُنُزَ الْاِيْمَانِ : ۽ منهنجي رسولن تي ايمان آڻيو ۽ انهن جي تعظيم ڪريو ۽ الله کي قرضِ حسنہ ڏيو ته بي شڪ مان توهان جا گناه لاهي ڇڏيندس ۽ ضرور توهان کي باغن ۾ وٺي ويندس جن جي هيٺان نهيرون جاري آهن.

وَ اٰمَنَتمْ بِرُسُلِيْ وَ عَزَّرْتُمْوَهُمْ وَ اَقْرَضْتُمْ
اللهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّا كُفْرَانَ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَ لَّا دُخْلَنَّاكُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

بالخصوص حُضُورِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ تي ايمان آڻڻ کان پوءِ حُضُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي تعظيم ڪرڻ وارن کي فلاح ۽ ڪامراني جِي بشارت عطا فرمائي آهي: جيئن ته سڀاري 9 سُورَةُ الْاَعْرَافِ جِي آيت نمبر 157 ۾ اِرشاد ٿئي ٿو:

تَرَجَمَوْا كُنُزَ الْاِيْمَانِ: پوءِ جيڪي ان تي ايمان آڻين ۽ سند تعظيم ڪن ۽ ان جي مدد ڪن ۽ ان نُورِ جِي پيروي ڪن جيڪوان سان گڏ نازل ٿيو آهي ٿي با مُراد آهن.

فَالَّذِينَ اٰمَنُوْا بِهِ وَ عَزَّرُوْهُ وَ نَصَرُوْهُ
وَ اتَّبَعُوا التَّوْرَ الَّذِي اُنزِلَ مَعَهُ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

ياد رکو! هي انعامات انهي وقت حاصل ٿيندا، جڏهن اسان هر مُعاملي ۾ تمام انبياء عَلَيْهِمُ السَّلَامُ خُصُوصًا سيدالانبياء، محمد مُصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي تَعظيم ۽ توقيير کي پنهنجي ايمان جو حصو سمجهنداسين ۽ ان جي ادنيٰ کان ادنيٰ توهين کان به بچڻ جي ڪوشش ڪنداسين. الله عَزَّوَجَلَّ آدابِ نبوي سڀڪاريندي جتي بارگاهِ رسالت ۾ آواز ٻُڌند ڪرڻ کان منع فرمايو،

اُتي پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي عام انداز ۾ سڏڻ جي به مُمانعت فرمائي آهي. جيئن ته سيپاري 18، سُورَةُ التَّوْرَةِ جي آيت نمبر 63 ۾ اِرشاد ٿئي ٿو:

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا (سيپاري: ۱۸، النور: ۶۳)

ترجمو ڪنزالايمان: رسول جي سڏڻ کي پاڻ ۾ ايئن نه بڻايو جيئن توهان مان هڪٻئي کي سڏي ٿو.

صَدْرُ الْأَفَاضِلِ، حضرت علامه مولانا سيد مفتي محمد نعيم الدين مراد آبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: (ان آيت جي) هڪ معنيٰ مُفسرين هي به بيان فرمائي آهي ته (جڏهن ڪو) رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي سڏ ڪري ته اَدَب و تڪريم ۽ تَوْقِير ۽ تعظيم سان گڏ سندن جي مُبارڪ لَقَبن سان نرم آواز سان مُتَوَاضِعانه ۽ مُتَكَسِرانه (عاجزي واري) لهجي ۾ ”يَا نَبِيَّ اللهُ! يَا رَسُولَ اللهُ! يَا حَبِيبَ اللهُ!“ چوندي (سڏ ڪري). (تفسير خزائن العرفان، ۱۸، سورة النور: تحت الآية: ۶۳)

إِمَامُ الْمُفْسِرِينَ، حضرت سيدنا عبد الله بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اِرشاد فرمائن ٿا: پهريان حُضُور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) کي يَا مُحَمَّدُ، يَا أَبَا الْقَاسِمِ چيو ويندو هو، جڏهن اللهُ تَعَالَى پنهنجي نبي جي تعظيم کي ان کان ٺهي (مُمانعت) فرمائي، ته صحابهءِ ڪرام (عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ) يَا نَبِيَّ اللهُ، يَا رَسُولَ اللهُ چوندا هئا.

(دلائل النبوة لابي نعيم، الفصل الاول، الجزء الاول ص ۱۹)

منا منا اسلامي پاڻرو! غور ڪريو! حُضُورِ پاڪ، صاحبِ لولاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تعظيم جو معاملو ڪيتري قدر اهم آهي جو اللهُ عَزَّوَجَلَّ کي هي ڳالھ به ناپسند آهي ته ڪو منهنجي حبيب (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جو نالو وٺي ڪري مُخاطب ڪري. علماء تصريح (وضاحت) فرمائن ٿا: حُضُورِ اَقْدَس

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو نالو وني ڪري ندا ڪرڻ حرام آهي. (فتاويٰ رضويه: ۱۵۷/۳۰) ياد رهي! حُضُور عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي تعظيم صرف حياتِ ظاهري تائين محدود نه هئي بلڪ رهندڙ دنيا تائين اچڻ واري هر مُسلمان تي توهان جي شان ۽ عظمت کي تسليم ڪرڻ لازم آهي.

حضرت علامه اسماعيل حقي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ظاهري حيات ۽ پڙدو فرمائڻ کان بعد (يعني ظاهري وفات کان پوءِ) عَرَضُ هر حالت ۾ حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تَعْظِيمُ ۽ تَوْقِيرُ اُمّت تي لازم ۽ ضروري آهي ڇو جو ڊلين ۾ جيتري قدر حُضُور جي تعظيم وڌندي اوتري قدر ئي نُورِ ايمان ۾ اضافو ٿيندو رهندو. (تفسير روح البيان ج ۷، ص ۲۱۶)

خاک ہو کر عشق میں آرام سے سونا ملا
جان کی اکسیر ہے اُفت رسول اللہ کی

(حدائق بخشش، ص: ۱۵۳)

منامنا اسلامي پائرو! معلوم ٿيو ته حُضُورِ اَقْدَسِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان عشق ۽ مَحَبّت ۽ هر مُعاملي ۾ توهان جو بيحد ادب، ايمان ۽ اضافي جو سبب ۽ ايمان جي جڙ (بنیاد) آهي. ان کي ائين سمجهو ته جيڪڏهن ڪنهن وَطْ جي جڙ ئي ڪٽجي وڃي ته اهو وَطْ سُڪي ويندو آهي ۽ ان تي لڳل ميوا ۽ گل چڻي سڙي ويندا آهن، اهڙي طرح تَعْظِيمُ مُصطفي، ايمان جي ٻوٽي جي جڙ جي حيثيت رکي ٿي. ان جي بغير ايمان جو ٻوٽو به سر سبز ۽ شاداب نه ٿو رهي سگهي ۽ نيڪ عملن جي صورت ۾ ان تي لڳل ميوا ۽ گل ضائع ٿي ويندا آهن. تنهنڪري پنهنجي نيڪين کي باقي رکڻ ۽ شجرِ ايمان کي وڌائڻ جي لاءِ ادبِ رسول کي لازم سمجهو. صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جن

تعظيمِ مُصطفيٰ جون اهڙيون داستانون تحرير فرمايون آهن جو ان جي مثال ملڻ ناممڪن آهي. اچو ته! شمع رسالت جي ان پروانن جي عشقِ مُصطفيٰ جا چند واقعا ٻڌون ٿا.

1. روايت ۾ آهي ته حضور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جا صحابه، ڪمالِ آدب ۽ احترام جي سبب پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو دروازو نهنن سان کڙڪائيندا هئا. (شرح شفا ملا علي قاري ج ۲، ص ۷۱)

2. اهڙي طرح صلحِ حُديبيه جي سال ڦريش حضرت سَيِّدُنَا عَرَوَه بن مسعود **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کي (جن اڃا ايمان نه آندو هو)، شهنشاهه دو عالم، نُور مجسم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** وٽ موڪليو، انهن ڏٺو ته پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جڏهن وُضو فرمائيندا هئا ته صحابهءِ ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان** وضو جو پاڻي حاصل ڪرڻ جي لاءِ ايتري قدر تيزي سان وڌي رهيا هئا جو ائين معلوم ٿي رهيو هو، جيئن هڪ ٻئي سان وڙهي پوندا. جڏهن لُعبِ مُبارڪ يا نڪ صاف ڪندا هئا ته صحابهءِ ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان** ان کي پنهنجي هٿن ۾ کڻي ڪري (بطورِ تَبْرُڪ) پنهنجي چهري ۽ جسم تي ملي وٺندا هئا، حُضُور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** انهن کي ڪو حڪم ڏيندا هئا ته فوراً تعميل (پورو ڪندا هئا) ۽ جڏهن گفتگو فرمائيندا هئا ته پاڻ سڳورن **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي سامهون خاموش رهندا هئا ۽ اُزراهه تعظيم، سرڪار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي طرف اک کڻي ڪري نه ڏسندا هئا. جڏهن حضرت سَيِّدُنَا عَرَوَه بن مسعود **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** اهلِ مڪه وٽ واپس موٽيا ته انهن کي فرمايو: اي ڦريش جا گروهه! آئون قيصر وڪسري ۽ نجاشي جي دربارن ۾ به ويو آهيان، پر خدا جو قسم! مون ڪنهن بادشاهه جي ان جي قوم ۾ اهڙي شان ۽ شوڪت ۽ قَدَر و مَنزِلت ناهي ڏني، جهڙي شان (حضرت) مُحَمَّد

(مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي ان جي صحابه (عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان) ۾ ڏني آهي.

(شفا، فصل في عادة الصحابة في تعظيمه، ۳۸/۲)

3. هڪ ڀيري حُضُور عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي چاچي حضرت سَيِّدُنَا عَبَّاس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ

کان پڇيو ويو: **أَنْتَ أَكْبَرُ أَمْ رَسُولُ اللَّهِ؟** يعني توهان وڏا آهيو يا، رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وڏا آهن؟ ته انهن جواب ڏيندي ارشاد فرمايو: **هُوَ أَكْبَرُ**

مُنَى وَأَنَا كُنْتُ قَبْلَهُ. يعني وڏا ته اهي ئي آهن، بس پيدا آئون انهن کان پهريان

ٿيو آهيان. (كنز العمال: ۱۳/۲۲۴ حديث: ۳۷۳۴۴)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته! صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان، سرڪار صَلَّى

الله تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان جهڙي والهانه مَحَبَّت ۽ تعظيم ڪندا هئا جو عمر ۾

وڏي هئڻ جي باوجود به وڏائي جي نسبت رَسُولُ اللَّهِ جي طرف ئي ڪندا

هئا. اسان کي به گهرجي ته اسان به عشقِ مُصطفيٰ جي شمع نه صرف پنهنجي

دل ۾ روشن ڪريون بلڪه پنهنجي اولاد کي به اسلاف جي عشقِ رسول جا

پيارا پيارا واقعات ٻڌائي ڪري ننڍپڻ کان ئي انهن جي دل ۾ مَحَبَّتِ رسول

کي پيدا ڪريون. ان جي لاءِ **دعوتِ اسلامي** جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه

جي مطبوعه 274 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”صحابه ڪرام کا عشقِ رسول“ جو

مُطالعو بي حد مُفيد رهندو. ان کان علاوه دعوتِ اسلامي جي مُشڪبار مدني

ماحول سان وابسته ٿي ڪري هر مهيني ڪم اُڙڪر تي (3) ڏينهن مدني

قافلي ۾ سفر ڪرڻ، مدني انعامات تي عمل، مدني مُذاڪري ۽ هفتيوار

سُنن پري اجتماع ۾ شرڪت جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** عشقِ رسول

جي دولت نصيب ٿيندي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته هڪ مسلمان جي لاءِ تعظيمِ مُصطفيٰ

ڪيتري قدر اھميت جي حامل آھي جو ان جي بغير دَعْوِي ايمان ئي بيڪار آھي. ياد رکو! جھڙي طرح خُود تاجدار انبياء، سرور هر دوسرا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذاتِ اَقْدَس جي تعظيم ضروري آھي، اھڙي طرح حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان نسبت رکڻ واري اصحاب ۽ اَزْوَاج، آل و اولاد ۽ تَبْرڪات سان گڏوگڏ سندن جي ذڪرِ اَقْدَس جي به تعظيم ضروري آھي. ائين ته تمام ئي ديني محفلن ۾ ذڪرِ مُصطفي ڪيو ويندو آھي، پر خاص ڪري اجتماع ميلاد ۾ حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ذڪرِ حَيْر ڪيو ويندو آھي، سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شان و عظمت کي بيان ڪيو ويندو آھي، حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سيرتِ مُبَارَك جا پيارا واقعات ٻڌايا ويندا آهن، تنهنڪري جشن عيد ميلاد النبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملهائڻ به تعظيم مُصطفي جي ئي هڪ صورت آھي.“ (روح البيان، ج ۹، ص ۵۶)

امام جلال الدين سيوطي شافعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته: ميلادِ مُصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملهائڻ ۾ حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مرتبي جي تعظيم آھي. (الحاوی للفتاویٰ، ج ۱، ص ۲۲۲) اھڙي طرح محمد بن يوسف صالحی رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ميلاد ملهائڻ سان سندن جي مَحَبَّت ۽ تعظيم ٿيندي آھي. (سبل الھدی والرشاد، ج ۱، ص ۳۶۵) اسان جي خوش نصيبي جو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ عنقريب رَبِيعُ الْأَوَّْلِ جو مُبَارَك مھينو اسان جي درميان جلوہ گر ٿيڻ وارو آھي، ان رحمتن واري مھيني جي ايندي ئي عاشقانِ رسول جي دلين ۾ خوشين جي ڪيفيت پيدا ٿي ويندي آھي ۽ اھي جشن عيد ميلاد النبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تيارين ۾ مصروف ٿي ويندا آهن ۽ ڇو نه ٿين جو حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي آمد تي پوري ڪائنات مَسْرور ٿي وئي، عرش خوشي سان جھومڻ لڳو، ڪرسي به خوشي سان اترائڻ لڳي ۽ جنن کي آسمان تي وڃڻ کان

روڪيو ويو، ته اهي هڪ ٻئي کي چوڻ لڳا: بي شڪ اسان کي پنهنجي رستي ۾ وڏي مشقت (تڪليف) کي منهن ڏيڻو پيو آهي ۽ فرشتا انتهائي خوشي ۽ رُعب سان تسبيح خواني ڪرڻ لڳا، هوائون جهومي جهومي ڪري هلڻ لڳيون ۽ ڪڪرن کي ظاهر ڪيو ويو، باغن ۾ تاريون جهڪڻ لڳيون ۽ ڪائنات جي ڪُنڊ ڪُنڊ کان ”اهلاً وَسَهلاً مَرْحَباً“ جون صدائون اچڻ لڳيون. (الروض الفائق، ص ۲۴۳) اَلْعَرَضُ! حُضُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تشريف آوري سراسر رحمتن ۽ برڪتن جو مَبْع (چشمو) آهي، جيئن ته اصحاب فيل جي هلاڪت جو واقعو، فارس جي مجوسين جي هڪ هزار (1000) سالن کان پڙڪايل باهه ان جو هڪ گهڙي ۾ وسامجي وڃڻ، ڪسريءَ جي محل جو زلزلو ۽ ان جي چوڏانهن (14) ڪنگرن جو مُهڊم (زمين بوس) ٿي وڃڻ، ”همدان“ ۽ ”قُم“ جي درميان ڇهه (6) ميل ڊگهي ڇهه (6) ميل ويڪري ”بحيرهءِ ساوه“ جو يڪدم بالڪل خُشڪ ٿي وڃڻ، حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي والده جي بدن مُبارڪ کان هڪ اهڙو نُور جو نڪرڻ، جنهن سان ”بصري“ جا محل روشن ٿي ويا. (المواهب اللدنية وشرح الزرقاني، ولادته... الخ، ۱/۱۶۷، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۳۱) هي سڀ واقعات اهڙي سلسلي جي ڪڙيون آهن، جو حضور عَلَيْهِ السَّلَامُ جي تشريف آوري کان پهريان ئي ”مبشرات“ (خوشخبري ڏيڻ وارا) بڻجي ڪري عالم ڪائنات کي هي خوشخبري ڏيڻ لڳا ته

مُبَارَكُ هُوَ شَهْرُ دَعَاكَ سَابِقًا

گدائي کي زمانه جس کے دَر پر آنے والا ہے

منا منا اسلامي پائرو! ياد رکو! جَشْنِ عِيدِ مِيلَادِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملهائڻ هڪ مُبارڪ ڪم آهي، ان جي ملهائڻ وارن کي الله عَزَّوَجَلَّ جي طرف

ڪان بي شمار ديني ۽ دنياوي رحمتون ملنديون آهن. جيئن ته تفسير رُوْح
الْبَيَان ۾ آهي ته محفل ميلاد شريف جي برڪت پوري سال تائين گهر ۾
رهندي آهي. (روح البيان ۹، ۵۷/۹) اهڙي طرح حضرت سيّدنا امام قسطلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ
فرمائن ٿا: ”وَلَاذَاتِ بِسَعَادَاتِ جِي اِيَامِ (ڏينهن) ۾ محفل ميلاد ڪرڻ جي خُوصِ
(خُصُوصِيَّت) سان هي اَمْرُ مُجْرَب (يعني تجربي مان ثابت) آهي ته انهي سال اَمْن ۽
اَمَان رهندو آهي. اللهُ عَزَّوَجَلَّ اُن شخص تي رَحْمَت نازل فرمائي، جنهن وِلَادَتِ
جِي مهيني جي راتين کي عيد بڻائي ڇڏيو.“ (موايِبُ اللّٰدُنْيَةِ ج ۱ ص ۱۴۸) جشن ميلاد
ملهائڻ واري کي دنياوي برڪتن سان گڏوگڏ جنت جي بشارت به آهي. شيخ
مُحَقِّقِ حضرت شاه عبدالحق مُحَدِّثِ دهلوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: سرڪارِ مدينه
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي ولادت جي رات خوشي ملهائڻ وارن جي جزا
هي آهي ته الله تعاليٰ انهن کي فضل ۽ ڪرم سان جَنَاتُ النَّعِيمِ ۾ داخل
فرمائيندو، مسلمان هميشه ڪان محفل ميلاد منعقد ڪندا آيا ۽ ولادت جي
خوشيءَ ۾ دعوت ڏيندا، ڪاڏا پڇائيندا ۽ خوب صداقا ۽ خيرتون ڏيندا آيا آهن
خوب خوشيءَ جو اظهار ڪندا ۽ دل کولي خرچ ڪندا آهن ۽ سرڪارِ مدينه
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ولادت با سعادت جي ذڪر جو اهتمام ڪندا ۽
پنهجن گهرن کي سينگاريندا آهن ۽ انهن تمام سنن ڪمن جي برڪت سان
انهن ماڻهن تي الله تعاليٰ جون برڪتون نازل ٿينديون آهن.

(مَا تَبَيَّنَ مِنَ السُّنَّةِ ص ۷۴ ملخصاً، صبح بهارا، ص ۱۱)

منا مٿا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته! پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو
ميلاد ملهائڻ وارن سان الله عَزَّوَجَلَّ ڪيتري قدر خوش ٿئي ٿو ۽ انهن کي ڪهڙا
عظيمُ الشَّانِ انعام ۽ اڪرام سان نوازيندو آهي. تنهنڪري جشن ولادت جي
خوشي ۾ مسجدن، گهرن، دڪانن ۽ سوارين تي ۽ پنهنجي پاڙي ۾ به ساوا

ساوا جهنڊا لڳايو، خوب خوب روشني ڪيو، گهٽ ۾ گهٽ ٻارنهن (12) بلب ته ضرور روشن ڪيو، ٻارهينءَ جي رات جو ثواب جي نيت سان اجتماع ذڪر ۽ نعت ۾ شرڪت فرمايو ۽ صبح صادق جي وقت ساوا ساوا جهنڊا کڻي، درود ۽ سلام پڙهندي ڳوڙها وهائيندڙ اکين سان صبح بهاران جو استقبال ڪريو.

۱۲ ربيع النور شريف جي ڏينهن تي سگهي ته روزو رکو جو اسان جا پيارا آقا مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هر سومر شريف تي روزو رکي پنهنجي ولادت جو ڏينهن ملهائيندا هئا، جيئن حضرت سيدنا ابو قتاده رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: بارگاه رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ سومر جي روزي جي باري ۾ پڇيو ويو ته ارشاد فرمايائون: انهيءَ ڏينهن منهنجي ولادت ٿي ۽ انهيءَ ڏينهن مون تي وحي نازل ٿي.“ (صحيح مسلم ص ۵۹۱ حديث ۱۱۶۲) ياد رهي! نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ولادت تي خوشي ملهائڻ جو حڪم قرآن ڪريم مان ثابت آهي. جيئن ته سيپاري 11 سوره يونس جي آيت نمبر 58 ۾ ارشاد ٿئي ٿو.

تَرَجَمَوْكُنَا اِلَيْمَان: تون فرماءَ الله جي
ئي فَضْل ۽ سندس رَحْمَت تي جڳائي
ته خوشي ڪن اهو انهن جي سموري
ڌن دولت کان بهتر آهي.

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ

فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

(سيپاري ۱، يونس ۵۸)

مفسر شهير، حڪيم الامت، مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان آيت مبارڪه جي تحت ارشاد فرمائن ٿا: اي محبب! ماڻهن کي هي خوشخبري ڏئي ڪري انهن کي هي حڪم به ڏيو ته الله (عَزَّوَجَلَّ) جي فَضْل ۽ ان جي رَحْمَت ملڻ تي خوب خوشيون ملهايو. عُمومي خوشي ته هر وقت ملهايو، خُصُوصي

خوشي ان تاريخن ۾ جن ۾ هي نِعْمَت آئي يعني رَمَضان، حُصُوصًا شَبِ قَدَر ۽ رِبِيعُ الْأَوَّلِ حُصُوصًا ٻارنهنين تاريخ ۾ ته رَمَضان ۾ الله (عَزَّوَجَلَّ) جو فَضْلِ قرآن آيو ۽ رِبِيعُ الْأَوَّلِ ۾ رَحْمَةٌ لِلْعَالَمِينَ، يعني محمد مُصطفي (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) پيدا ٿيا. هي فَضْل ۽ رَحْمَت يا ان جي خوشي ملهائڻ، توهان جي دُنِيوي جمع ڪيل مال و مَتاع، رُوپين، مَڪان، جائيداد، جانور، ٻني ٻاري بلڪ اولاد وغيره سڀ کان بهتر آهي جو ان خوشي جو نَقَعُو شَخْصِي ناهي بلڪ قومي آهي. وقتي ناهي بلڪ دائمي آهي. صرف دُنيا ۾ ناهي بلڪ دين ۽ دُنيا ٻنهي ۾ آهي. جِسْماني ناهي بلڪ دلي ۽ رُوحاني آهي. برباد ناهي بلڪ ان تي ثواب آهي.

(تفسير نعيمة: ۳۶۹/۱۱)

عید میلادہم، تاجدارِ حرم

دھوم مچاتے رہیں اور مناتے رہیں

سز پيارا علم، تاجدارِ حرم

عید میلاد میں، گاڑیں گے یاد میں

(وسائلِ بخشش)

أهل سنت جو مذهب:

منامنا اسلامي پائرو! اهل سنت جي مذهب ۾ مجلسِ ميلادِ پاڪ افضل ترين مندوبات (مستحبات) ۽ اعليٰ ترين نيڪ ڪمن مان آهي. (الحق المبين، ص: ۱۰۰)

صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ميلادِ شريف يعني حُضُورِ اَقْدَسِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ولادتِ اَقْدَسِ جو بيان جائز آهي. انهي متعلق ان مجلسِ پاڪ ۾ حُضُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي فضائل و مُعْجَزَات و سِير (خصلتون) ۽ حالات و حيات و رضاعت ۽ بَعَثَت جي واقعا به بيان ٿيندا آهن، ان شين جو ذڪر احاديث ۾ به آهي ۽ قرآن مجيد ۾ به. جيڪڏهن مسلمان پنهنجي مَحْفِلِ ۾

بيان ڪن، بلڪ خاص ان ڳالهين جي بيان ڪرڻ جي لاءِ مَحْفِل مُنَعَقِد ڪن، ته ان جي ناجائز هئڻ جي ڪو سبب ناهي. ان مَجْلِس جي لاءِ ماڻهن کي گھرائڻ ۽ شريڪ ڪرڻ خيڙ جي طرف گھرائڻ آهي، جهڙي طرح وَعَظ ۽ جَلَسن جي اعلان ڪيا ويندا آهن، اِستِهارات چيرائي ڪري تَقْسِيم ڪيا ويندا آهن، اَحْبَارَات ۾ ان جي مُتَعَلَق مَضْمُون شائع ڪيا ويندا آهن ۽ ان جي سبب اهي وَعَظ ۽ جَلَسَ ناجائز ناهن ٿيندا، اهڙي طرح ذڪر پاڪ جي لاءِ دَعْوَتِ دَيِظ تي ان مَجْلِس کي ناجائز ۽ بَدَعَت نٿو چئي سگهجي. (بهار شريعت، ج: ۳، ص: ۶۴۴-۶۴۵)

ربيع پاڪ تجھ پر اہلنت کيون نہ قرباں ہوں

کہ تیری بارھویں تاریخ وہ جانِ قمر آيا

(قبالہ بخشش، ص ۳۷)

عيد ميلاد النبي ۽ دعوتِ اسلامي

منا منا اسلامي پاترو! مُسلمانن جي لاءِ سُلْطَانِ مَدِينَةِ مَنُورِهِ، شَهْنُشَاهِ مَكَّةَ مَكْرَمَہ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي يَوْمِ وِلَادَتِ كَانِ وَذِيكَ يَوْمِ كَهْزُو دِينِهِن "يَوْمِ اِنْعَامِ" ٿي سگهي ٿو؟ ڇو جو ڪائنات جون تمام رونقون ۽ تمام نعمتون انهي جي طُفِيل (صَدَقِي) مليون آهن ۽ هي ڏينهن ته عيد ڪان به وڌيڪ (پيارو) آهي، جو ٻئي عيدون به انهي جي صَدَقِي ۾ نصيب ٿيون آهن. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغِ قرآن و سُنَّتِ جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي زيرِ اِهْتِمَامِ پاڪستان سميت مختلف مقامن تي هر سال عيدِ ميلادِ النبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شاندار طريقي سان ملهائي ويندي آهي. ربيعُ الاوّل جي ٻارنهن رات عظيم الشان اجتماع ميلاد جو اِنْعِقَاد ڪيو ويندو آهي ۽ عيد جي ڏينهن (12 ربيع الاوّل) ”مرحبا يا مُصطفي“ جي ڌومون مچائيندي بي

شمار جُلوس ميلاد ڪڍيا ويندا آهن، جن ۾ لکين عاشقانِ رسول شريڪ ٿيندا آهن.

عیدِ ميلادِ النَّبِيِّ تُو عیدِ کي بهی عیدِ هے
باليقین هے عیدِ عيدال عیدِ ميلادِ النَّبِيِّ

(وسائلِ بخشش ص 380)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

مکتوبِ عطار:

منا منا اسلامي پائرو! هر اهر ڪم جا ڪجه ضروري آداب هوندا آهن، جشنِ ميلادِ النَّبِيِّ ملهائڻ جي آداب مان هي آهي ته تمام غير شرعي ڪمن کان اجتناب ڪيو وڃي، مثلاً گهٽي يا روڊ وغيره تي اهڙي طرح سجاوت ڪرڻ، جنهن سان گاڏي وارن ۽ پنڌ هلڻ وارن کي تڪليف ٿئي، ناجائز آهي. چراغان ڏسڻ جي لاءِ عورتن جو اجنبي مردن جي درميان بي پرده نڪرڻ گڏوگڏ باپرده عورتن جو به مُرُوجِ انداز ۾ مردن ۾ اِحْتِلاط (يعني خُلط مَلَط هئڻ) انتهائي افسوس ناک آهي، گڏوگڏ بجلي جي چوري به ناجائز آهي، تنهنڪري ان سلسلي ۾ بجلي فراهم ڪرڻ واري اداري سان رابطو ڪري جائز ذريعن سان چراغان جي ترڪيب بڻايو. جُلوس ميلاد ۾ وس آهر باوُضُو رهو، نماز باجماعت جي پابندي جو خيال رکو.

شيخ طريقت، اميراهلسنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **اَمْتُ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه** جن جشن ميلاد ملهائڻ جي باري ۾ پنهنجي مکتوب ۾ ڪجه اهر مَدَنِي گُل عطا فرمايا آهن. اچو ته! اسان به ان مکتوب کي توجه سان ٻڌون ٿا:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِط

سگِ مدينه محمد الياس عطار قادري رضوي عفي عنه جي طرفان تمام عاشقان رسول اسلامي پائرن/ اسلامي پيڻرن جي خدمت ۾ جشن ولادت جي خوشي ۾ اڏندڙ ساون ساون جهنڊن ۽ جڳمڳ ڪندڙ بلبن ۽ ننڍڙين ننڍڙين بتين کي چمندو جهومندو ماڪي کان به منو مڪي مدني سلام،

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته الحمد لله رب العالمين عليٰ كل حال

تم بهي ڪر ڪي ان ڪا چرچا اپني دل چڪاو

اُونچي ميں اُونچائي ڪا جهنڊا گهر گهر ميں لهر او

چنڊ واري رات جو هنن لفظن ۾ ٿي پيرا مسجدن ۾ اعلان ڪرايو: تمام اسلامي پائرن ۽ پيڻرن کي مبارڪ هجي جو ربيع النور شريف جو چنڊ نظر اچي ويو آهي.

ربيع النور اُميدون کي ڏيڻا ساڻهه لے آيا دُعاؤن کي قبوليت ڪو باهون هاڻه لے آيا

مرد لاءِ ڏاڙهي ڪوڙائڻ يا هڪ من کان گهٽائڻ يعني حرام آهن، اسلامي پيڻ جو بي پردگي ڪرڻ حرام آهي. براءِ ڪرم ربيع النور شريف جي برڪت سان اسلامي پائرن هميشه جي لاءِ هڪ من ڏاڙهي ۽ اسلامي پيڻون مستقل شرعي پڙدو ۽ زهي قسمت جو مدني برقعو پائڻ جي نيت ڪن. (مرد جو ڏاڙهي ڪوڙائڻ يا هڪ من کان گهٽائڻ ۽ عورت جو بي پردگي ڪرڻ حرام آهي ۽ فوراً توبه ڪري انهن گناهن کان دور ٿي وڃڻ واجب آهي.)

جھڪ گيا ڪعبه سڄي بُت منہ ڪي بل اوندھے گرے دبدبه آمد ڪا ٿا، اَهْلًا وَسَهْلًا مَرِجَا

ستنن ۽ نيڪين تي استقامت حاصل ڪرڻ جو عظيم مدني نسخو هي

آهي ته تمام عاشقان رسول اسلامي پاٿر ۽ اسلامي پيڻون روزانو فڪر
مدينه ڪندي مدني انعامات جو رسالو پري هر مهيني جمع ڪرائڻ جي نيت
ڪن، هت ڪڍي چئو: **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

بدلياں رحمت کي چهاين بوندياں رحمت کي آئين
اب مُراڻي دل کي پائين آمدِ شاهِ عرب هه

تمام عاشقان رسول اسلامي پاٿر نگرانن ۽ ذميدارن سميت ربيع النور
شريف ۾ خصوصيت سان گهٽ ۾ گهٽ تن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر
جي سعادت حاصل ڪن ۽ اسلامي پيڻون ۳۰ ڏينهن تائين روزانو گهر جي
اندر (فقط گهر وارن ۾) فيضانِ سنت جو درس جاري ڪن ۽ وري اڳتي به
روزانو جاري رکڻ جي نيت ڪن.

لوڻيَ رحمتين قافليَ ۾ چلو
سڪيني سُننن قافليَ ۾ چلو

پنهنجي مسجد، گهر، دڪان، ڪارخاني وغيره تي ۱۲ عدد نه ته گهٽ ۾
گهٽ هڪ عدد سائو سائو جهنڊو ربيع النور شريف جي چند رات کان وٺي
سڄو مهينو لڳايو، بسن، ويگن، ترڪن، ٽرانن، ٽيڪسين، رڪشن، ريڙهن،
گهوڙي گاڏين وغيره تي ضرورتاً پنهنجي ڪيسي مان رقم پري جهنڊا خريد
ڪري لڳايو، پنهنجي سائيڪلن، اسڪوٽر ۽ ڪار تي به لڳايو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**
عَزَّوَجَلَّ هر طرف ساون ساون جهنڊن جون بهارون مرڪندي نظر اينديون، عام
طور تي ترڪن جي پٺيان جاندارن جون وڏيون وڏيون تصويرون ۽ بي ڍنگا
شعر لکيل هوندا آهن، منهنجي خواهش آهي ته ترڪن، بسن، ويگن،

رڪشن، ٽيڪسين، سوزوڪين، ۽ ڪارين وغيره جي پٺيان وڏن لفظن ۾ هي لکيل هجي، مون تي دعوت اسلامي سان پيار آهي. بس جي مالڪن ۽ ٽرانسپورٽ وارن سان ملي ڪري مدني ترڪيبون ڪيو ۽ سگِ مدينه عتي عنه جي دل جون دعائون وٺو.

ضروري احتياط: جيڪڏهن جهنڊي تي نعلين پاڪ جو نقش پاڪ يا ڪا لکت هجي ته هن ڳالهه جو خيال رکو ته نه اهو ليٽرون ليٽرون ٿئي، نه ئي زمين تي اچي پئي ۽ جيئن ئي ربيع النور شريف جو مهينو موڪلائي وڃي ته فوراً لاهي ڇڏيو، جيڪڏهن احتياط نه ٿو ٿي سگهي ۽ بي ادبي ٿيڻ جو انديشو هجي ته بنا نقش ۽ بنا لکت جي سادا ساوا جهنڊا لڳايو. (سگِ مدينه عتي عنه به حتي الامڪان پنهنجي گهر بنا ”بيت الفنا“ تي سادا (يعني بغير ڪنهن نقش ۽ لکت جي) جهنڊا لڳائيندو آهي)

نبی کا جهنڊا ليڪر نڪو دنيا پر چها جاؤ

نبی کا جهنڊا امن کا جهنڊا گهر گهر میں لهرائو

پنهنجي گهر تي ۱۲ جھالرن (يعني لڙهين) يا گهٽ ۾ گهٽ ۱۲ بلبن سان ۽ پنهنجي مسجد ۽ محلي ۾ به ۱۲ ڏينهن تائين خوب لائيتنگ ڪيو (پر انهن ڪمن لاءِ بجلي چوري ڪرڻ حرام آهي. تنهن ڪري ان سلسلي ۾ بجلي فراهم ڪندڙ اداري سان رابطو ڪري جائز ذريعن جي ترڪيب بڻايو) سڄي علائقي کي ساون ساون جهنڊن ۽ رنگا رنگي بتين سان سينگاري ڪنوار بڻائي ڇڏيو. مسجد ۽ گهر جي ڇت ۽ چوڪ وغيره تي واٽهڙن ۽ سوارين کي تڪليف کان بچائيندي حقوق عامه ضايع ڪرڻ کان بغير فضا ۾ لڙڪندڙ 12 ميٽر يا ضرورت مطابق سائيز جا وڏا جهنڊا لڳايو، وچ رستي تي جهنڊا نه هڻو جو ان

سان تريفڪ جو نظام متاثر ٿيندو آهي، ۽ گهٽيءَ وغيره ڪٿي به اهڙي سجاوت نه ڪيو جنهن سان مسلمانن جو رستو سوڙهو ٿيڻ ۽ انهن جي حق تلفي ۽ دل آزاري جو سبب ٿئي.

ايڪ مشرق، ايڪ مغرب، ايڪ بامِ کعبه پر
نُصَب پرچم هونگيا، اَهْلًا وَ سَهْلًا مرحبا

(وسائل بخشش ص 345)

هر اسلامي پيءُ طاقت آهر وڌيڪ نه ته گهٽ ۾ گهٽ ٻارهن رپين جا مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل رسالا ۽ مدني گلن جا مختلف پمفلٽ ميلاد جي جلوس ۾ ورهائي ۽ اسلامي پيڻرون به تقسيم ڪرائن، اهڙي طرح سڄو سال اجتماعن ۾ لنگر رسائل جو اهم تمام فرمائي ڪري نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچايو. شادي غمي جي موقعن تي ۽ مرحومن جي ايصال ثواب جي خاطر به ”لنگر رسائل“ هلايو ۽ ٻين مسلمانن کي به ان جي ترغيب ڏياريو.

بانٽ ڪرندڙي رسائل ڏين ڪو پھيلائي
ڪر ڪر راضي حق ڪو حقدار جنابن جا ٿي

سگِ مدينه جو لکيل پمفلٽ ”جشن ولادت جا ۱۲ مدني گل“ ممڪن هجي ته ۱۱۲ نه ته گهٽ ۾ گهٽ ۱۲ عدد ۽ ٿي سگهي ته رسالو ”صبح بهاران“ ۱۲ عدد مڪتبه المدينه تان هديو ڏئي حاصل ڪري ورهائيو، خصوصاً انهن تنظيمن جي سربراهن تائين پهچايو جيڪي جشن ولادت جون ڌومون مچائيندا آهن. ربيع النور شريف جي دوران ۱۲۰۰ روپيا، جيڪڏهن هي نه ٿي سگهي ته ۱۱۲ روپيا ۽ اهي به نه ٿي سگهي ته ۱۲ روپيا (بالغان) ڪنهن سني عالم کي پيش ڪريو، جيڪڏهن پنهنجي مسجد جي امام، مؤذن يا خادمن ۾ ورهائي ڇڏيو

تڏهن به نيڪ آهي . بلڪ هيءَ خدمت هر مهيني جاري رکڻ جي نيت ڪيو ته
 مدينه مدينه. جُمع جي ڏينهن ڏيو ته بهتر جو جُمع تي هر نيڪي جو ثواب
 ستر پيرا وڌيڪ ملندو آهي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ سنتن پيري بيان جي ڪيسٽ ٻڌي
 ڪري ڪيترن ئي ماڻهن جي اصلاح ٿي ويڃڻ جا واقعا آهن. توهان مان به
 ڪي خوشنصيب اهڙا به هوندا جيڪي بيان جي ڪيسٽ ٻڌي مدني ماحول
 سان وابسته ٿيا هوندا، تنهنڪري اهڙيون ڪيسٽون ۽ VCDs ماڻهن تائين
 پهچائڻ دين جي عظيم خدمت ۽ گهڻي ثواب جو سبب آهي ته جنهن کان ٿي
 سگهي هفتي ۾ نه ته مهيني ۾ گهٽ ۾ گهٽ ۱۲ آڊيو يا ويڊيو ڪيسٽون بيان
 جون ضرور فروخت ڪري ، سرندي وارا اسلامي پائر جيڪڏهن مفت
 ورهائڻ ته مدينه مدينه . جشن ولادت جي خوشيءَ ۾ بيان جون ڪيسٽون ۽
 VCDs خوب ورهايو ۽ دين جي تبليغ ۾ حصو وٺو. شادين جي موقعي تي
 ڪارڊ سان گڏ رسالو ۽ ٿي سگهي ته بيان جي ڪيسٽ يا VCDs به وجهي
 ڇڏيو. عيد ڪارڊن جي رواج کي ختم ڪري ان جي جڳهه تي به اهو ئي رائج
 ڪيو ته جيئن جيڪا رقم خرچ ٿئي ان سان دين جو به فائدو ٿئي. مون کي
 ماڻهو قيمتي ڪارڊ موڪليندا آهن ان سان دل خوش ٿيڻ بدران ڏڪندي آهي،
 ڪاش! عيد ڪارڊ تي خرچ ٿيڻ واري رقم دين جي ڪمن ۾ خرچ ڪئي وڃي
 ها! ان تي لڳل افسان (يعني چمڪدار پاڻوڊر) سان ڏاڍي پریشاني ٿيندي آهي .

اُنڪے درپے پلنے والا اپنا آپ جواب

کوئی غریب نواز تو کوئی داتا لکتابے

وڏي شهر ۾ هر علائقي مشاورت جا نگران (ڳوٺن وارا ڳوٺن ۾) ۱۲ ڏينهن تائين
 روزانو مختلف مساجد ۾ عظيم الشان سنتن پريا اجتماعات منعقد ڪن (ذميدار

اسلامي پيڻون گهرن ۾ اجتماعات فرمائڻ ربيع النور شريف جي دوران ٿيڻ وارن تمام اجتماعن ۾ جن کان ٿي سگهي اهي ساوا جهنڊا گڏ ڪڍي اچن.

لب پر نعتِ رسولِ اڪرم هاتھون ۾ پرچم
ديوانه سرڪار کا کتنا پيارا لگتا هے

يارهين جي شام نه ته ٻارهينءَ جي رات غسل ڪيو، ٿي سگهي ته هن عيدن جي عيد جي تعظيم جي نيت سان اچو لباس، عمامو، سربند، ٽوپي، مٿي تي پائڻ واري سفيد چادر پردي ۾ پردي لاءِ ناسي چادر، ڏنڊڻ، ڪيسي جو رومال، چپل، تسبيح، عطر جي شيشي، هٿ جي گهڙي، قلم، قافلہ پيد و غيره پنهنجي استعمال جي هر شيءَ ممڪن هجي ته نئي وٺو. (اسلامي پيڻون به پنهنجي ضرورت جون جيڪي شيون ممڪن هجي ته اهي نيون وٺن)

آئي نئي حڪومت سگهه نيا چلے گا
عالم نے رنگ بدلا صبحِ شبِ ولادت

بيان جو خلاصو!

منامنا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اڄ جي بيان ۾ اسان ٻڌو ته

❖ رسولِ اڪرم، نُوْرُ مَجْسَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تعظيم، ايمان جو حصو آهي. بني اسرائيل جي 200 ساله گنهگار ۽ بدڪردار شخص جي بخشش جو ذريعو تعظيمِ مصطفيٰ ئي بڻجي.

❖ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ۾ تعظيمِ مصطفيٰ جو تمام گهڻو جذبو هو.

❖ تعظيمِ مصطفيٰ حياتِ مبارڪ ۾ ئي نه، بلڪ رهندڙ دنيا تائين اچڻ واري هر مسلمان تي لازم آهي.

- ❖ مصطفي جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان عشق و محبت ۽ هر معاملي ۾ سندن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو بي حد آدب ايمان ۾ اضافي جو سبب ۽ ايمان جي جڙ آهي.
- ❖ ڪنهن بادشاه جي ان جي قوم ۾ اهڙي شان و شوڪت ۽ قَدَر و مَٽَرَلت نه ڏني وئي، جهڙي شان، محبوبِ رحمن، (حضرت) محمد (مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي، سندن صحابه (عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان) ۾ ڏني وئي.
- ❖ حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان نسبت رکڻ واري آل و اصحاب و ازواج، اولاد، تَبَرڪات ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذڪرِ اقدس جي به تعظيم ضروري آهي.
- ❖ تعظيم مُصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو تقاضو هي به آهي ته سندن سان مَسُوب (نسبت رکندڙ) هر مُبَارَك شيء جي تعظيم ڪئي وڃي.
- ❖ عاشقانِ رسول جشنِ عيد ميلادُ النَّبِيِّ به وڏي ڏور ڏام سان ملهائيندا آهن، ڇو جو هي ڏينهن حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان نسبت جي سبب عظمت وارو آهي.
- ❖ اسان کي به گهرجي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو جشنِ ملهائي ڪري، رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جي رضا حاصل ڪريون، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جون بي شمار رحمتون ۽ برڪتون حاصل ٿينديون.

مجلسِ تراجم!

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغِ قرآن و سُنَّتِ جي عالمگير غير سياسي تحريڪ، دعوتِ اسلامي پوري دنيا ۾ عشقِ رسول جي شمع روشن ڪرڻ ۽ نيڪي جي

دعوت عام ڪرڻ جي لاءِ مختلف شعبه جات جي ذريعي دين متين جي خدمت ۾ مصروف عمل آهي، انهي شعبن مان هڪ شعبو ”مجلس تراجم“ به آهي، جيڪو امير اهل سنت دامت بركاته العالیه ۽ مکتبه المدينه جي ڪتب و رسائل جو مختلف زبانن ۾ ترجمو ڪرڻ جي خدمت سر انجام ڏئي رهيو آهي ته جيئن اردو پڙهڻ وارن سان گڏوگڏ دنيا جي ٻيون زبانون ڳالهائڻ وارا ڪروڙين ماڻهو به فيض ياب ٿي سگهن ۽ ان جو به هي مدني ذهن بڻجي وڃي ته مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي. اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ. تمام ٿوري عرصي ۾ هن وقت تائين ان مجلس جي تحت دنيا جي مختلف زبانن ۾ شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت بركاته العالیه جون تمام گهڻيون تصانيف ۽ مکتبه المدينه جي ڪتب ۽ رسائل جو ترجمو ٿي چڪو آهي. اسان کي به گهرجي ته مکتبه المدينه جي ڪتب ۽ رسائل جو خود به مطالعو ڪريون ۽ پنهنجن دوستن ۽ احبابن کي به پڙهڻ جي ترغيب ڏياريون، تقسيم جو سلسلو به جاري رکون ۽ ٿي سگهي ته نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي نيت سان تحفن ۾ ڪتاب ۽ رسالا ڏيندا رهون.

اللہ کرم ایسا کرے تجھ پہ جہاں میں اے دعوتِ اسلامی تیری دُھوم مچی ہو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

ٻارنهن مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم هفتيوار مدني مذاڪرو:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جو مُشڪبار مدني ماحول چڱي صُحبت فراهم ڪري ٿو، ان جي

برڪت سان لکين ماڻهون گناهن پري زندگي کان تائب ٿي ڪري نيڪين پري زندگي گذاري رهيا آهن. توهان به دعوتِ اسلامي جي مَدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ ذيلي حلقي جي ٻارنهن مَدني ڪمن ۾ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي ٻارنهن مَدني ڪمن مان هفتيوار هڪ مَدني ڪم ”مَدني مذاڪري“ ۾ اَوّل تا آخر شرڪت به آهي. مَدني مذاڪري جي ته ڇا ڳالهه ڪجي جو ان ۾ شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سنّت، اَمّت بَرَڪاتُهُمُ الْعَالِيَه کان ٿيندڙ مُختلف سؤالن جا دلچسپ جوابن جي صورت ۾ علمِ دين حاصل ٿيندو آهي ۽ علمِ دين جي فضيلت ۾ اچي ٿو ته حضرت سَيِّدنا اَبُوذَر غفاري رضي الله تعالى عنه فرمائين ٿا: حضور پُر نور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن مون کي ارشاد فرمايو: اياپوذر! (رضي الله تعالى عنه) تنهنجو ان حال ۾ صُبح ڪرڻ جو تو الله عَزَّوَجَلَّ جي ڪتاب مان هڪ آيت سڪي هجي، هي تنهنجي لاءِ 100 رڪعت نفل پڙهڻ کان بهتر آهي ۽ تنهنجو ان حال ۾ صبح ڪرڻ جو تو علم جو هڪ باب سڪيو هجي، جنهن تي عمل ڪيو ويو هجي يا نه ڪيو ويو هجي، ته هي تنهنجي لاءِ 1000 رڪعت نفل پڙهڻ کان بهتر آهي. (ابن ماجه، ڪتاب السنه، ج 1، ص 142، حديث 219)

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو ته، هٿو هٿ نيت ڪريون ته اسان به هر هفتي مَدني مُذاڪري ۾ اَوّل تا آخر شرڪت ڪي يقيني بڻائينداسين ۽ ٻين اسلامي ڀائرن کي به مَدني مُذاڪري ۾ شرڪت جي دعوت ڏيندا رهنداسين، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ حُوب حُوب برڪتون حاصل ٿينديون. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ڪيترائي اسلامي ڀائر مَدني مُذاڪري جي برڪت سان پنهنجي گناهن پري زندگي کان توبه ڪري چڪا آهن. اچو ته! ترغيب جي لاءِ هڪ مَدني بهار ٻڌون ٿا، جيئن ته

مون گناهن کان توبه ڪري ورتي!

واه ڪينت (پنجاب، پاڪستان) جي اسلامي پاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته ڪيترن ئي نوجوانن وانگر آئون به ڪيترن ئي اخلاقي بُرائين ۾ مبتلا هئس. فلمون ڊراما ڏسڻ، راند روند ۾ وقت برباد ڪرڻ منهنجو محبوب مَسْئَلو هو. گهر ۾ مدني چينل هلڻ جي برڪت سان مدني مذاڪرو ڏسڻ جي سعادَت نصيب ٿي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ پوين گناهن کان تائب ٿي ڪري فرائض ۽ واجبات جو عامل بڻجي ويس، چهري تي هڪ مُن ڏاڙهي شريف سجائي ورتي آهي ۽ مدني حُليو به اپنائي ورتو آهي، الله عَزَّوَجَلَّ جو مزيد ڪرم هي ٿيو آهي ته والدِين بخوشي مون کي ”وقفِ مدينه“ ڪري ڇڏيو آهي.

مسواڪ جون سُنتون ۽ آداب

اچو ته! شيخ طريقت، امير اهلِسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي رسالي ”163 مدني گُل“ مان مسواڪ جون سُنتون ۽ آداب ٻڌون ٿا. فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه فرمايو: ﴿ به رڪعتون مسواڪ (يعني ڏندن) ڪري پڙهڻ بغير مسواڪ جي 70 رڪعتن کان افضل آهن. (الترغيب والترهيب ج 1 ص 102 حديث 18) ﴿ مسواڪ پيلو يا زيتون يا نرم وغيره جي ڪوڙي ڪاٺي هجي ﴿ مسواڪ جي ٽولهه چيچ جي برابر هجي ﴿ ڏندن هڪ گرانٽ کان ڊگهو نه هجي نه ته ان تي شيطان ويهندو آهي ﴿ ان جا تاندورا نرم هجن جو سخت تاندورا ڏندن ۽ مهارن جي وچ ۾ وڻي (Gap) جو سبب بڻجندا آهن ﴿ مسواڪ تازو هجي ته سٺو نه ته ڪجهه دير پاڻي جي ڳلاس ۾ پسائي نرم ڪري ڇڏيو ﴿ ان جا تاندورا روزانو ڪٽيندا رهو جو تاندورا ان وقت تائين ڪم جا آهن

جیستائین انهن ۾ ڪوڙاڻ باقي آهي ❁ ڏندن جي ویکر ۾ ڏندڻ ڪریو ❁ جڏهن به ڏندڻ ڪرڻو هجي ته گهٽ ۾ گهٽ تي پیرا ڪریو ❁ هر پیری ڏوئی چڏیو ❁ ڏندڻ ساڃي هت ۾ اهڙي طرح ڪڻو جو چیچ ان جي هینان ء وچ واریون تي آگریون مٿان ء آڱونو چیڙي تي هجي ❁ پهريان ساڃي طرف کان مٿين ڏندن تي ء پوءِ کاڀي طرف کان هینین ڏندن تي ڏندڻ ڪریو ❁ مسواڪ مٿ ۾ بند ڪری ڪرڻ سان بواسیر ٿیڻ جو اندیشو آهي ❁ ڏندڻ ڪرڻ وضو ۾ سنٽ قبله (وضو کان پهريان ادا ڪئی ویندڙ سنٽن مان) آهي البت سنٽ مؤکده ان وقت آهي جڏهن وات ۾ بدبو هجي. (ماخوذ از فتاویٰ رضویه شریف ج 1 ص 243) ❁ استعمال ٿیل ڏندڻ جا تاندورا گڏوگڏ خود ڏندڻ جڏهن استعمال جي قابل نه رهي ته اڇلايو نه، جو هي سنٽ ادا ڪرڻ جو ذریعو آهي، ڪنهن جڳهه تي احتیاط سان رکي چڏیو یا دفن ڪری چڏیو یا سمند ۾ وجهي چڏیو.

هزارین سنتون سکڻ جي لاءِ مکتبه المدینه جي شایع ٿیل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شریعت“ حصو 16 ء 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتیں اور آداب“ هدیو ڏئي حاصل ڪریو ء پڙهو. سنتن جي تربیت جو هڪ بهترین ذریعو دعوتِ اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن ڀریو سفر آهي.

مجھ کوجذبہ دے سفر کرتا ہوں پروردگار

سُنّتوں کی تَرْبِیَّت کے قافلے میں بار بار

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (2)

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُودِ شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽³⁾

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِن جُو ثَوَاب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چھ لڪ دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽⁴⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽⁵⁾

3...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

4...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

5...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁶⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁷⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

خداءِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

⁶ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

⁷ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305